

OSHO

Trăiește periculos

Iluminare obișnuită
pentru vremuri neobișnuite

Living Dangerously – The Adventure of Being Who You Are
Editor/Compiler: Osho International Foundation
Copyright © 2011 OSHO International Foundation, Elveția,
www.osho.com/copyrights
2016 Grup Media Litera
Toate drepturile rezervate

Materialul de față constă în răspunsurile date de Osho unei audiențe largi, selectate din diverse conferințe ale lui Osho. Toate conferințele lui Osho au fost publicate sub formă de cărți și sunt de asemenea disponibile sub formă de înregistrări audio originale. Înregistrările audio și arhiva completă a conferințelor sale pot fi găsite în cadrul bibliotecii online OSHO, pe www.osho.com/library

OSHO®

OSHO este marcă înregistrată a OSHO International Foundation,
www.osho.com/trademarks.

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19; 0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

 www.litera.ro

Trăiește periculos.

Iluminare obișnuită pentru vremuri neobișnuite
Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2016 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Alexandru Bumbas | Graal Soft

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Carmen Ștefania Neacșu
Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OSHO

Trăiește periculos. Iluminare obișnuită pentru vremuri
neobișnuite/ Osho International Foundation;
trad.: Graal Soft. – București: Litera, 2016

ISBN 978-606-33-0641-9

I. Soft, Graal (trad.)

294.5

Cuprins

Prefață 7

Introducere. Meditația: cheia universală 11

PARTEA I. Fără porunci, doar câteva cerințe 17

Invitația 19

Nu lăsa îndoiala să moară 20

Nu imita niciodată 21

Ferește-te de acumularea de cunoștințe 23

Iubește 24

Trăiește fiecare clipă 25

Fii o ființă umană autentică 26

Nu lupta cu corpul tău 29

Trăiește și încearcă să afli ce este viața 31

Respectă viața, venerează viața 33

Fii creativ 34

Fii obișnuit 35

Regula de aur în viață este aceea că nu există
reguli de aur 36

Trăiește periculos 37

Trăiește vigilent 44

PARTEA a II-a. Iluminare obișnuită pentru vremuri neobișnuite 47

Credința este de împrumut, încrederea este a ta 49

Responsabilitatea de a fi liber 54
Conștiința este singura moralitate 63

A fi total înseamnă a fi întreg 75

De la relație la a relaționa 92

Facerea de bine, munca în folosul comunității
și alte căi spre iad 103

Adormit și treaz 112

PARTEA A III-A. Propuneri pentru un viitor de aur. 131

Bogăție în toate dimensiunile 133

Știința în serviciul vieții 143

Educație pentru viață 154

Sfârșitul națiunilor 165

Puterea conștiinței 173

Prefață

Revoluția totală trebuie să înceapă din centrul ființei tale.

Acesta este scopul a ceea ce fac eu aici. Vreau ca fiecare individ să își șteargă trecutul din minte. Toate prejudecățile, toate gândurile – politice, sociale, religioase –, totul trebuie înlăturat. *Tabula rasa*, și ajungi astfel în spațiul non-minții. Non-minte înseamnă meditație, revelație, cea mai mare revoltă care a avut loc vreodată.

În trecut, doar câțiva oameni... un Gautama Buddha ici și colo, mii de ani trec și abia apoi apare o persoană care înflorește într-un Buddha. Dar acum nu mai este timp. Nu mai poți amâna pentru mâine. Orice ai de făcut trebuie făcut acum! Pentru prima dată, prezentul devine din ce în ce mai important. Cu fiecare zi care trece ești mai aproape de alegerea alternativei: fie te îndrepți în direcția în care devii un Buddha, fie te îndrepți în direcția în care devii un cadavru.

Nu cred că există cineva care să își dorească să moară, mai ales când întreaga viață a planetei este în pericol.

INTRODUCERE

Meditația: cheia universală

Meditația deschide ușa tuturor misterele existenței, tuturor secretelor existenței. Meditația este cheia universală care deschide toate lacătele, iar existența devine o carte deschisă pentru tine.

Ce este meditația? Este o tehnică ce poate fi practică? Un efort pe care trebuie să îl faci? Ceva ce poate fi realizat de minte? Nu, nu este asta.

Nici un lucru care poate fi făcut de minte nu poate fi meditație – meditația este ceva de dincolo de minte, mintea este complet neputincioasă în acest sens. Mintea nu poate pătrunde în meditație; unde se sfârșește mintea, acolo începe meditația. Asta este ceea ce trebuie ținut minte, pentru că în viață, orice am face, facem cu mintea; orice obținem, obținem prin minte. Și apoi, când ne întoarcem către interiorul nostru, începem să gândim din nou în termeni de tehnici, metode, practici, pentru că întreaga

experiență a vieții ne arată că totul poate fi făcut prin minte. Da. Cu excepția meditației, totul poate fi făcut cu mintea; totul este făcut cu mintea, mai puțin meditația. Pentru că meditația nu este o realizare – ea există deja, e natura ta. Nu trebuie să o obții ca pe o realizare; trebuie doar să o recunoști, trebuie doar să ți-o amintești. Este acolo și te așteaptă – doar să faci o întoarcere către interiorul tău și îți stă la dispoziție. Ai purtat-o cu tine mereu de-a lungul timpului.

Meditația este natura ta intrinsecă – este tu, ființa ta, nu are nimic de-a face cu acțiunile tale. Nu poți s-o ai, nu poți să nu o ai, nu poate fi posedată. Nu este un lucru. Este ființa ta.

Odată ce ai înțeles ce este meditația, lucrurile devin foarte clare. Altfel, vei continua să bâjbâi în întuneric.

Meditația este o stare de claritate, nu este o stare a minții. Mintea este confuză. Mintea nu este niciodată clară. Nu poate fi. Gândurile creează nori în jurul tău – ele sunt niște nori subtili. Creează o ceață, iar claritatea se pierde. Când gândurile dispar, când nu mai sunt nori în jurul tău, când ești în ființa ta simplă, atunci se ivește claritatea. Atunci poți vedea departe; atunci poți vedea până la capătul existenței; atunci privirea ta devine pătrunzătoare – până în adâncul ființei tale.

Meditația este claritate, claritatea absolută a vederii. Nu poți să te gândești la ea. Trebuie să renunți la gândire. Când spun că „trebuie să renunți la gândire”, nu te grăbi să tragi concluzii, eu trebuie să folosesc limbajul pentru a exprima ce vreau să transmit. Așadar, eu spun „Renunță

la gândire”, dar dacă începi să renunți tu, vei eșua, pentru că din nou vei reduce totul la „a face”.

„Renunță la gândire” înseamnă pur și simplu: nu face nimic. Stai. Lasă gândurile să se așeze. Lasă mintea să te părăsească de la sine. Tu doar stai uitându-te la zid, într-un colț tăcut, nefăcând absolut nimic. Relaxat, destins, fără efort. Nu te duci nicăieri. Ca și cum ai adormi treaz fiind – ești treaz și te relaxezi, dar întregul corp adoarme. Rămâi alert pe interior, dar întregul tău corp intră într-o stare de relaxare adâncă.

Gândurile se liniștesc de la sine, nu trebuie să sari printre ele, nu trebuie să cauți să le pui la punct. E ca și cum un râu ar deveni mocirlos... ce faci? Sari în el și îl cureți? Îl vei face și mai mocirlos. Stai pur și simplu pe mal. Aștepti. Nu este nimic de făcut. Pentru că, dacă ai face ceva, apa ar deveni și mai murdară. Dacă cineva a trecut prin apa râului și a tulburat-o și a scos la suprafață frunzele moarte și nămolul, nu este nevoie decât de răbdare. Pur și simplu stai pe mal. Privești, cu indiferență. Și, pe măsură ce râul curge, frunzele moarte vor fi duse de curent, iar nămolul se va așeza pe fundul apei pentru că nu poate rămâne la nesfârșit la suprafață. După un timp, brusc vei deveni conștient – râul este din nou limpede.

Ori de câte ori o dorință îți trece prin minte, râul devine mocirlos. Așa că stai, nu face nimic altceva. În Japonia, acest „a sta și atât” poartă denumirea de *zazen*; doar stai fără să faci nimic. Și într-o zi are loc meditația. Nu o aduci tu la tine, vine ea la tine. Și când vine, o recunoști de îndată; a fost dintotdeauna acolo, dar tu nu te uitai unde trebuie.

Comoara a fost tot timpul lângă tine, dar tu erai ocupat altundeva: în gânduri, în dorințe, în mii și mii de lucruri. De un singur lucru nu erai interesat – de propria ființă.

Când energia se întoarce către interior – ceea ce Buddha numește *parabvrutti* (reîntoarcerea energiei la sursă) –, brusc obții claritatea. Vezi apoi norii la mii de mile depărtare și auzi muzica străveche a pinilor. Atunci totul îți este accesibil.

Oamenii sunt atât de împovărați de cultură încât, în primul rând, ei trebuie să fie despovărați; aceasta este o necesitate nouă. Buddha nu a avut de-a face cu ea, așadar tehnicile budiste nu sunt de mare ajutor acum. Întâi trebuie să scapi de povară, apoi tehnicile budiste pot fi folosite, altfel nu. Aceasta este una dintre problemele cu care se confruntă Occidentul. Orientul a explodat în Occident. Toate metodele și tehnicile străvechi devin accesibile, iar oamenii care le aduc în Occident nu au habar despre mintea modernă. Aceste metode au fost elaborate cu 5 000 de ani în urmă, unele chiar cu 10 000 de ani în urmă. Lumea gândea altfel la vremea aceea, mintea era mai inocentă, copilărească. Acele metode funcționau în perfectă armonie cu mintea aceea. Acum omul nu mai este un copil, s-a maturizat, iar problemele care apar odată cu vârsta sunt acolo. Omul și-a pierdut inocența.

Aceste metode erau dezvoltate înainte ca Adam să muște din fructul cunoașterii. Omul modern este plin de mere; mănâncă neîncetat din copacul cunoașterii. Este atât de împovărat încât, dacă nu e ajutat să se dezghețe, va fi imposibil ca acele metode să funcționeze. Așadar psihologia, psihanaliza, psihosinteza, psihodrama și terapia

gestalt sunt de mare ajutor; sunt o nevoie de bază în zilele noastre. Dar sunt incomplete, pregătesc doar terenul, nu creează grădina.

Motivul pentru care există patologia umană este acela că omul trebuie să transceadă. Dacă nu poți transcende umanitatea, vei deveni patologic. Toate bolile psihice există pentru că omul are o capacitate interioară de a merge dincolo de umanitate, de a o depăși. Iar acea energie este acolo – dacă nu îi permiți să se manifeste, va acționa împotriva ta, va fi distructivă. Toți oamenii creativi sunt periculoși, pentru că, dacă nu li se dă voie să fie creativi, vor deveni distructivi.

Omul este singurul animal de pe pământ care este creativ; nici un alt animal nu este atât de periculos pentru că nici un alt animal nu creează. Animalele pur și simplu trăiesc, au o viață programată: nu rătăcesc niciodată calea. Un câine trăiește ca un câine și moare ca un câine. Nu încearcă niciodată să devină un Buddha, prin urmare nu o ia razna niciodată și nu devine niciodată Adolf Hitler. Pur și simplu își urmează calea. Este foarte conservator, ortodox, burghez; toate animalele sunt burgheze, cu excepția omului. Omul are ceva bizar în el. Vrea să facă ceva, să meargă undeva, să fie; iar dacă nu i se permite, dacă nu poate fi un trandafir, se mulțumește și cu a fi o buruiană, numai să fie ceva. Dacă nu poate deveni un Buddha, va deveni un criminal. Dacă nu poate crea poezie, va crea coșmaruri. Dacă nu poate înflori, nu va permite nici altcuiva să înflorească.

Așadar în asta constă munca ce trebuie făcută.

Credința este de împrumut, încrederea este a ta

Încrederea este posibilă doar dacă ai încredere în tine însuți. Lucrul fundamental trebuie să se întâmple întâi în tine. Dacă crezi în tine, atunci poți crede în existență. Dar dacă nu crezi în tine, nici o altă încredere nu este cu putință.

Societatea distruge încrederea de la rădăcină. Nu îți permite să crezi în tine însuți. Te învață alte tipuri de încredere – încrederea în părinți, în biserică, în stat, în Dumnezeu, *ad infinitum*. Dar încrederea de bază este complet distrusă. Și atunci toate celelalte tipuri de încredere sunt false, sunt menite să fie false. Toate celelalte tipuri de încredere sunt ca florile de plastic. Nu ai rădăcini reale pentru ca florile reale să poată crește.

Societatea o face în mod deliberat, dinadins, pentru că un om care crede în sine este periculos pentru societate – o societate care depinde sclavie, care a investit prea mult în sclavie.

Un om care crede în sine este un om independent. Nu poți face previziuni despre el, se va mișca în felul lui. Libertatea va fi viața lui. Se va încrede în ceea ce simte, în ceea ce iubește, iar încrederea lui va fi intensă și plină de adevăr. Încrederea lui va fi vie și autentică. Și va fi gata să riște totul pentru încrederea lui – dar numai atunci când o simte el, când este adevărată, când îi atinge inima,

când îi stârnește inteligența și iubirea, altfel nu. Nu îl poți forța să creadă în nimic.

*

Credința este teoretică.

Încrederea este existențială.

Îți poți schimba credința fără nici o problemă; e ca și cum ți-ai schimba hainele. Dintr-un hindus poți deveni creștin; dintr-un creștin poți deveni un mahomedan; dintr-un mahomedan poți deveni un comunist. Nu este nici o problemă, întrucât credința aparține minții. Dacă ceva e mai convingător, mai logic, o poți oricând schimba. Nu are rădăcini în inima ta.

Credința este precum florile de plastic, care de la depărtare par a fi flori. Nu au rădăcini, nu au nevoie de îngrijiri speciale – nu au nevoie de îngrășământ, chimicale, apă, nu au nevoie de nimic. Și sunt oameni permanenți, pot rămâne cu voi toată viața – pentru că nu s-au născut niciodată, deci nu vor muri niciodată. Sunt fabricați. Dacă nu îi distrugi, vor rămâne cu tine.

Încrederea este un trandafir adevărat. Are rădăcini, iar rădăcinile cresc adânc în inima și în ființa ta.

Credința este doar în cap.

Încrederea este în inimă, în lumea interioară a ființei tale. Este imposibil să schimbi încrederea – așa ceva nu s-a întâmplat niciodată, nu se știe să se fi întâmplat vreodată în istorie. Dacă ai încredere, ai încredere; nu există nici o șansă să schimbi asta. Iar ea continuă să crească pentru că are rădăcini. Nu stă pe loc; este dinamică, este o forță vitală, îi cresc frunze și flori noi, ramuri noi.

*

Lucrul cel mai dificil în viață este să lași trecutul deoparte – pentru că a lăsa trecutul deoparte înseamnă a renunța la întreaga identitate, la personalitate. Înseamnă a renunța la tine. Nu ești nimic în afară de trecutul tău, nu ești altceva decât propriile condiționări.

Nu este ca și cum ai da hainele jos – este ca și cum ți-ar fi jupuită pielea. Trecutul tău este tot ce știi că ești. Să îl lași deoparte este dificil – cel mai greu lucru în viață. Dar cei care îndrăznesc să îl lase deoparte, doar ei trăiesc cu adevărat. Ceilalți se prefac că trăiesc, se târăsc cumva. Nu au viață – nu pot avea. Trăiesc la minimum, iar a trăi la minimum înseamnă a rata totul.

Doar atunci când trăiești la potențialul maxim poți înflori. Doar atunci când potențialul ființei tale se exprimă la maximum, abia atunci vine la tine Dumnezeu – atunci începi să simți prezența divinității.

Cu cât dispari mai mult, cu atât simți prezența divinității. Dar această prezență nu va fi simțită decât mai târziu. Prima condiție care trebuie îndeplinită este să dispari. Este o formă de moarte. Prin urmare, este dificil. Iar condiționarea este adânc înrădăcinată – pentru că ai fost condiționat încă de la început; încă din momentul nașterii a început condiționarea. Până să devii puțin conștient, până să-ți dai cât de cât seama, condiționarea ajunsese deja în cel mai adânc strat al ființei tale. Dacă nu pătrunzi în tine acolo până la acel miez al ființei tale în care condiționarea nu s-a instalat deloc, care a existat